

Hej,

hoppas att allt är superduper bra med er och att ni njuter av värmen. Allt har rullat på så har inte tagit mig tiden att sätta mig ner och skriva till er förens nu. Först kan jag ju berätta att jag fick mitt visum förlängt och stannar alltså till 9 juli!! Är så otroligt glad och tacksam över det. Känner ett otroligt lugn inför min sista tid här och tackar Gud varje dag för att jag har fått stanna.

Under den senaste månaden har jag fått lära känna nya vänner och bekanta. Även om det såklart inte alltid har varit lätt, har jag mått så otroligt bra den här månaden. Jag är så tacksam för alla som jag fått lära känna under min tid här och även om det är ca 7 veckor kvar av min tid så börjar det kännas som att det är på tok för kort tid kvar. Men jag har funnit mig i att jag kommer åka tillbaka hit och att det därför inte är sista gången jag kommer umgås med min familj eller mina vänner här.

Det kommer inte heller vara sista gången jag är med på karnevalen, ser paraden för El Chaco eller beundras av Ecuadors natur. Stundtals så är jag supersäker på att jag kommer flytta hit och stanna här i några år. Men det kommer nog inte ske innan jag har en utbildning som jag kan få användning av här. Det är ju dessutom bara Gud som vet vad han har för planer för mig. Även om jag tror att det finns något för just mig på just den här platsen, men det får tiden utvisa. Idag vet jag bara att Ecuador återigen har väckt något inom mig som jag hoppas få användning av i Sverige.

Jag kommer komma tillbaka till Sverige starkare, gladare och mer tacksam. Under min tid här har jag fått så många tankar och insikter. Till exempel så har jag insett att mitt utseende inte är så pjåkigt, att om man vill så kan man förstå varandra- även om man inte pratar samma språk och hur svårt det är att komma ny till ett land. Jag har dessutom insett att jag klarar så mycket mer än jag trott och att jag är så sjukt modig som har åkt hit!! Okej, nu ska jag berätta vad jag gjort mer praktiskt sen sist.

I skolan har vi utöver vanlig undervisning övat på 2 dansuppvisningar och övat på att marschera. Det har varit "kommun fester" runt om i regionen, så under festen i Sardinias så ställde skolan upp med ett dans nummer. Dessutom så marscherade eleverna både i Sardinias och även när det var fest i El Chaco (som är den största kommunen). En av årskurserna var dessutom med på en uppvisning för ett jubileum för en annan skola. Som ni hör så är det ganska stora fester och mycket folk ställer upp, även skolor och eleverna.

Vi har även firat morsdag i skolan. Det firade vi med uppvisningar från varje klass, presenter (både som barnen hade gjort men även som lärarna hade förberett) och vi avslutade dagen med en lunch och tårta. Det var väldigt fint och det var många mammor som kom för att fira tillsammans med sina barn. Men det var såklart inte alla som kom, det var jobbigt att se dom barnen gå av scenen med gåvorna till sin mamma utan att kunna ge dom till henne. Jag blev ganska kluven, å ena sidan är det jättefint att

göra något stort för mammorna och dom som var där vart väldigt glada. Å andra sidan så blev det väldigt tufft för som barnen vars mamma inte kom. Vissa mammor ville inte komma och andra hade inte möjlighet.

I mitt kyrkoliv så har ungdomsgruppen övat på en "svart teater", har inte lyckats hitta vad det heter på svenska... Det är iallafall en teater där man släcker alla lampor och använder sig av speciella lampor som bara lyser upp neonfärger och vitt. Även om jag inte är ett större fann av att stå framme på scen och spela teater så var jag med. Vi hade superroligt under genrepen och det blev väldigt lyckat när vi hade framträdandet också. Vi hade framträdandet under en stor utomhus gudstjänst. Jag var verkligen så otroligt lycklig under det gudstjänsten.

Inte nog med att jag hade lärt känna ungdomarna bättre och kunde prata med dom innan. Så var även min Ecuadorianska familj där. Det kändes som att jag var hemma, på helt rätt plats och jag insåg att det är precis så jag också vill göra om jag blir förälder någon gång. Att sjunga lovsånger och tillsammans dela glädjen som man ofta känner under lovsång och gudstjänster. Jag vill ta med mina barn till kyrkan även om jag själv inte växt upp i kyrkan, så har jag nu fått se hur fint och roligt det är för barnen.

Det var så fint att få dela det med min familj här, det kändes som att jag hittade något som jag saknade innan och jag är taggad på att få bygga vidare på det. Inte nog med det så stannade föräldrarna under hela kvällen, bara för att få se när ungdomsgruppen och jag uppträdde. Vi uppträdde sist och klockan var ganska mycket dessutom var det lite kyligt under kvällen. Har aldrig varit så lycklig efter ett uppträdande som jag var då. Efter vi uppträtt så gick jag till min familj och möttes av kramar och uppmuntran. En otroligt fin stund!!

Efteråt gick ungdomarna från El Chaco (och jag) och ett band från Santa Rosa och åt pizza. Helt enkelt en riktigt lyckad kväll, det är nog min favorit kväll här hittills!

Just nu håller vi på att öva på några sånger med kyrkan i Linares. Vi ska nämligen uppträda i en annan kyrka sista maj och är därför i full gång med att lära oss sångerna. Jag tycker inte att det är så kul att sjunga och tycker inte heller att jag har en röst för det, men eftersom det var så roligt med teatergruppen så tänkte jag att jag testar. Dessutom så kommer en stor del av församlingen att vara med och sjunga så det kommer bli kul att gå göra det tillsammans med församlingen.

I mitt "vardagsliv" så har jag bland annat varit och besökt två systrar från församlingen i Linares. Dom visade mig sin gård och vi fikade i ett litet "vindskydd" medan det

regnade. Vi pratade om allt möjligt och när det var lite uppehåll så gick vi tillbaka till deras hus och lagade köttbullar, potatis och brunsås. Det blev faktiskt riktigt bra!! En av systrarna gick en bibelskola på en folkhögskola i Sverige under ett år, och hon kommer fortfarande ihåg lite svenska även om det var länge sen hon var där.

Jag har även ätit guatusa hos systrarna och det var faktiskt riktigt gott. När jag kom hem och berättade det för familjen rynkade dom på näsan och var väldigt skeptiska till att jag skulle ha tyckt att det var gott. Guatusa ser nämligen ut som en stor råtta, dom lever fritt och är en växt ätare (om jag förstått det rätt)

Vi har även målat om fasaden till receptionen för familjens hotell. Kändes skönt att få göra något praktiskt och det påminde mig mycket om min familj hemma i Sverige. Eftersom vi brukar göra massa liknande saker under somrarna. Jag har såklart gjort massa andra saker också men det kommer bli ett alldeles för långt brev om jag skriver allt.

Som böneämne vill jag gärna att ni ber om mina sista veckor här att jag ska få lära känna människorna här på riktigt och att jag ska få fortsätta känna mig som hemma i Ecuador.

Jag skulle även vilja att ni ber för scoutarbetet här, att det ska dra igång och bli ett stabilt arbete som kan få betyda mycket för barn unga här.

Tack för att ni har läst mitt brev hoppas att det var intressant att läsa. Som vanligt skickar jag med lite bilder från senaste tiden. Ha det så bra tills vi hörs nästa gång!!

Bilder:

Besöket hos systrarna, så OTROLIGT vackert!!

Från en predikan i Linares

Förberedelser inför teatern, tillsammans med ungdomsgruppen

Eleverna lär sig månaderna och veckodagarna på engelska, här ser vi på en video.

Eleverna har uppvisning under morsdag

Här pysslar en av lärarna och jag presenter inför morsdag, det ingår i jobbet som lärare att göra sånt också.

Den här bilden är från paraden, där min ecuadorianska pappa och syster var med och dansade. (För er som inte känner mig så är det jag som står i mitten)

En bild från ett event för inkludering, för äldre och personer med funktionshinder. Jättefint event!

Här är bild på en Guatusa och på den jag blev serverad